

De CIRCUS: om van te smullen!

Als kersjes op een taart, wat schitterend, die afbeeldingen uit het boekje *De CIRCUS*, getekend en geschreven (in deze volgorde) door de heer Ant. L. de Rop en in 1890(!) uitgegeven door L.J. Veen te Amsterdam, vandaag de dag nog altijd een uitgeverij van formaat.

En natuurlijk kon ik er niet afblijven, van die kersjes, en laat de mooiste en leukste hieronder zien. Toevallig was ik niet heel druk met allerhande belangwekkende werkzaamheden op recreatief en sportief gebied en vond de tijd een beeldbepalende samenvatting te maken. Om van te smullen!

Kennelijk is het boekje er één uit een wereldbeschouwelijke serie van deze auteur want, zoals hij aankondigt op de omslag:

**Ant. L. de Rop's keurigste boeken met versjes en prentjes,
voor lieve dochttertjes en beste ventjes.**

Deze aflevering heet dus **De CIRCUS**. De circus? Wij zeggen toch altijd het circus? Ja, ik krabbelde ook even achter m'n oor toen ik het zag staan. Opgezocht en inderdaad: het woordenboek vermeldt zowel *de* als *het* als toegestaan lidwoord. Kan me niet herinneren het ooit gehoord te hebben, maar misschien komt het hier of daar nog voor in dialectvorm. Meld maar even! Toevallig hadden mijn kinderen het vroeger wel altijd over *De Zirk*, als er bij ons thuis weer eens circusje gespeeld moest worden. Het zal toeval geweest zijn... Overigens kent onze taal wel meer woorden waarbij twee versies zijn toegestaan, de enige die me zo te binnenschiet is de en het schilderij.

De bewuste volgorde in de kwaliteiten van de heer Antonius(?) de Rop (Anton had hij wel voluit kunnen vermelden, al was dat in die tijd wellicht ongepast...) baseer ik op het niveau van het gebodene. De tekeningen sprankelend en levensecht. Met vaak fotografische precisie. De enige bemerking op dat gebied heb ik op de grootte van de op het paard springende leeuw, die is wat (te) klein uitgevallen. Maar verder: chapeau!

De versjes daarentegen dekken de lading, maar veel meer ook niet. Je voelt als het ware dat hij soms de grootste moeite moet doen om een rijmwoord te vinden, als bij het maken van een sinterklaasgedicht. Nee, een groot dichter is niet aan hem verloren gegaan. Maar die tekeningen, nogmaals: werkelijk briljant! En hij moet zelf ook een groot circusliefhebber zijn geweest (maar ja, dat was iedereen nog in die tijd, kijk maar eens naar die rijen toeschouwers....) gezien de manier waarop hij alle details weergeeft, vooral in de zwart/wit studies.

De meest fascinerende vind ik persoonlijk die van de Geleerde Olifanten. Alleen dat woord 'geleerd' al! Beleerd, zeggen we in de paardenwereld.

Bij die olifanten vraag ik me af waar werkelijkheid en fantasie te scheiden. Zijn tekeningen zijn voor het grootste deel gebaseerd op de realiteit, dat kan niemand ontkennen. Ik ben dan ook zeer benieuwd of er ooit een rijdende olifant heeft bestaan, je weet het maar nooit! En kijk eens naar dat jasje dat hij aan heeft, geweldig!

Voor de rest beperk ik me tot de afbeeldingen en bijhorende titels of gedichtjes en laat verder alles aan de fantasie van de kijker over. Zelf moest ik bij de 'makke duifjes' wel (alweer) aan Diana Renz denken, maar die kan meneer De Rop onmogelijk aan het werk hebben gezien!

Veel kijkgenot!

Didier Eldik -Met dank aan de **dbnl**, de houder van alle rechten-

- de boekomslag-

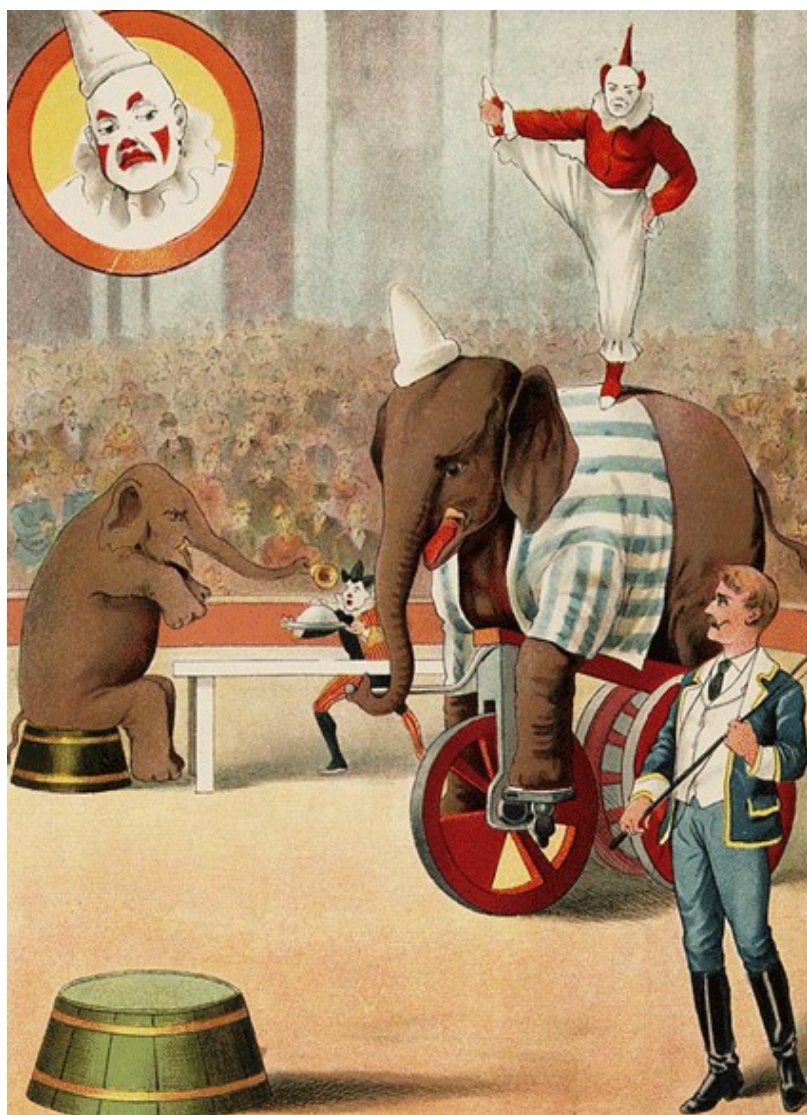
EEN SIERLIJKE SPRONG OVER DE VLAGGEN.

DE LUCHTSPRONG VAN DEN LEEUW.

Clowntje! houd je stevig vast;
Onder 't rijden opgepast,
Want een buit'ling maakt gij wis
Nu de langoor koppig is.

DE GELEERDE OLIFANTEN.

De makke duifjes vreezen niet
Al knalt het schietgeweer,
Zij weten: 't mooie meisje doet
Haar liefjes toch geen zeer.

Húpsa! en op dat bevel
Springt door 't hoepeltje Fidel

Aftesullen op een bal
Is toch meer dan niemendal;
Doch een varken te dresseeren
Kan ook iedereen niet leeren;
Maar doen knielen 't grote paard,
Dat is zeker 't meeste waard.